Dinsdag 14 Mei 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4809

AMIGOE DI CURAÇAO

… verschijnt dagelijks, behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.
Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog … 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Triëst blijft het struikelblok.

Iraanse onderhandelingen mislukt.

Hoover als Voedsel-Ambassadeur naar Zuid-Amerika.

Nederland - België 6 - 3

DE PAUS RICHT ZICH TOT PORTUGAL.

Zijne Heiligheid de Paus hield Zondag een radiorede van dertig minuten welke gericht was tot Portugal ter gelegenheid van de kroning van O.L. Vrouw van Fatima. In geheel Portugal werd het verkeer op de straten practisch lamgelegd tijdens de redevoering van den Heiligen Vader. De menigten verzamelden zich op pleinen, in café's en winkels — overal waar radio-toestellen en luidsprekers waren opgesteld — om naar de rede te luisteren.

Te Fatima waren meer dan een half millioen pelgrims samengestroomd en tienduizend automobielen waren er geparkeerd naast ettelijke duizenden andere voertuigen die uit alle delen van Portugal waren gekomen. Meer dan 800 zieken ontvingen speciale zegeningen en velen meldden dat zij genezen waren of zich beter voelden na de plechtigheid. Naar men zegt werden verschillende telegrammen ontvangen te Fatima geadresseerd aan „Onze Lieve Vrouw van Fatima" met groeten en verzoeken (Lissabon, (AP) 13.5).

DAMASKINOS OPENT HELLEENS PARLEMENT.

Damaskinos verklaarde bij de opening van het Helleens Parlement, dat het Griekse grondgebied, dat door andere landen genaast werd, moet worden teruggegeven en dat een „gevoel van veiligheid" moet worden verkregen.

Hij zeide, dat het eerste probleem waarvoor men zich gesteld ziet is om een „normaal politiek leven" te vestigen. Hij deelde mede, dat het plebisciet over het koningschap op 1 September van dit jaar gehouden zal worden.

Ook dankte de Regent de Britten voor de kostbare steun die zij gegeven hebben aan Hellas sedert de beëindiging van de oorlog. Hij liet doorschemeren dat de Britten mogelijk langer zullen blijven door te zeggen dat zij hun taak niet voltooid hebben. De redevoering van den Regent werd herhaaldelijk onderbroken door applaus. Het gehele buitenlandse diplomatieke corps woonde de opening van het Parlement bij, inbegrepen de Sovjet-Ambassadeur Admiraal Constantine Rodianoff die naast den Britsen Ambassadeur Sir Clifford Norton zat (Athene, (AP) 13.5).

EEN REDE VAN DE GASPERI.

De Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken Alcide de Gasperi heeft in een redevoering te Trente op Zondag jl. aan de overwegend Duitse inwoners van de Alto Adige medegedeeld, dat zij reeds regionale autonomie zouden hebben gehad indien zij niet geluisterd hadden naar beloften en verlokkingen „van de andere zijde van de Brenner". Hij oefende critiek op de Oostenrijkse eisen voor de teruggave van het gebied dat Italië na Wereldoorlog I kreeg. De Gasperi bevestigde, dat het in de bedoeling van de regering ligt om autonomie te geven aan de Alto Adige, Sardinië, Sicilië en het gebied van de Val d'Aosta. Tot de Duitse inwoners van de Alto Adige zeide hij, dat zij bij autonomie hun Duitse scholen en Duitse taal zouden terugkrijgen en hun eigen vertegenwoordigers zouden kunnen kiezen.

Hij beloofde dat — in tegenstelling tot het fascistische tijdperk — hun nationaal karakter zou worden gerespecteerd (Rome, (AP) 13.5).

EEN REDE VAN TITO.

De radio van Beograd deelde mede, dat Tito in een redevoering gevraagd heeft in verband met het Italiaans-Joegoslavisch grensprobleem: „Hebben de Britten ethnische eisen in Brits Indië of Afrika? Hebben de Noordamerikanen ethnische eisen in de Stille Oceaan? Ik geloof niet in deze ethnische principen —zij bestaan niet. Wel bestaat er iets anders — strategische redenen. Wij zijn het niet eens met de Britse en Noordamerikaanse regeringen en evenmin willen wij afstand doen van onze rechten. Al wat wij wensen is Istrië, Triëst en het Sloveense achterland". Tito refereerde naar het rapport van de Geallieerde commissie dat een onderzoek instelde in het Italiaans-Joegoslavische grensgebied en dat thans bestudeerd wordt door de conferentie der ministers in Parijs (Londen, (AP) 13.5).

DE CONFERENTIE IN PARIJS.

Joseph E. Dynan

Russische kringen voorspelden dat de conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken zal opbreken binnen twee of drie dagen zonder dat men tot overeenstemming komt over de belangrijke punten, tenzij de Westelijke mogendheden toegeven aan de Sovjet-eisen waarbij Triëst aan Joegoslavië wordt toegekend en Groot Britannië buiten Italiaans Noord-Afrika wordt gehouden. Maandag debatteerden de Ministers over het Italiaans verdrag terwijl er steeds meer aanwijzingen zijn dat de conferentie zal spaak lopen op de quaestie van Triëst en de koloniën. Een zegsman zeide dat de Noordamerikaanse autoriteiten erop blijven aandringen dat de Adriatische haven aan Italië gegeven wordt.

Bevin keerde terug van een conferentie tijdens het weekeinde in Londen met de goedkeuring der Britse en Dominion Ministers voor zijn eisen voor een Brits voogdijschap over Cyrenaica. Bevin deed deze eis de vorige week toen de Russen bekend maakten dat zij de koloniën aan Italië wilden toekennen onder toezicht der Verenigde Landen.

Russische kringen zeiden, dat de Sovjets van mening zijn dat zij genoeg concessies hebben gedaan, voornamelijk over de quaesties der herstelbetalingen en de koloniën en dat het thans tijd is dat Groot Britannië en de Verenigde Staten een tegemoetkoming tonen. De vorige week liet Molotov de Russische eisen voor een voogdijschap in Tripolitanië varen en stelde hij de meer gematigde eisen voor Italiaanse herstelbetalingen. Byrnes stemde in met de Sovjet om het Franse voorstel ten aanzien van de Italiaanse koloniën te steunen waarbij Rome het bestuur zou behouden over de gebieden onder toezicht der Verenigde Landen, mits zij na tien jaren onafhankelijkheid zouden krijgen.

Het oorspronkelijke Noordamerikaanse voorstel was om de koloniën onder een gezamenlijk voogdijschap der Verenigde Landen te plaatsen.

De Russische afvaardiging schijnt vastbesloten om de Britse strijdkrachten te beletten langs de Libyse kust te blijven zolang de Russen zelf er ook niet mogen zijn. Hoewel hij toegaf dat de bevolking van Triëst overwegens Italiaans is zeide Molotov, dat de haven van vitaal belang is voor het gehele Noordelijke gebied van Joegoslavië als een economische uitlaat (Parijs, (AP)

COMPLOT TEGEN UMBERTO?

Het Italiaanse namiddagblad „Italia Sera" zeide van betrouwbare zijde vernomen te hebben van een fascistisch complot om Umberto te vermoorden, doch het bericht werd onmiddellijk ontkend door den Minister van Binnenlandse Zaken Giuseppe Romita. Zegslieden van de koninklijke hofhouding konden niet onmiddellijk worden bereikt om commentaar te leveren. Naar men zeide zouden de samenzweerders hebben beraamd om Umberto te vermoorden „wegens zijn verraad van Mussolini's fascisme en den Duitsen bondgenoot". Het nieuwsblad zeide, dat de neofascisten die in contact zouden staan met de Duitse „Weerwolven", van plan waren een bom naar Umberto te werpen terwijl hij zich ophield temidden van een groep koningsgezinde betogers. Het blad noemde de namen van verschillenden die in het complot betrokken zouden zijn en die geïdentificeerd werden als fascistische voortvluchtigen. Geallieerde waarnemers wezen erop, dat het artikel, al dan niet vals, definitieve propagandawaarde had in verband met het plebisciet van 2 Juni over het koningschap (Rome, (AP) 13.5)

RUSLAND STEUNT DE ARABIEREN.

Reuter meldde in een bericht uit Damascus, dat de Sovjet-Gezant in Syrië heeft verklaard, dat Rusland de Arabische zaak zal steunen in geval de Arabische Liga het probleem van Palestina voor de Verenigde Landen brengt

DE COMMUNISTEN DOEN AANVALLEN.

Nieuwsbladen te Peiping maakten melding van aanvallen op kleine schaal die de Chinese communisten zouden doen op de Noordchinese spoorwegen en de hardnekkige defensie der communisten die Szepingkai en Pengsjihoe in Mantsjoerije bezetten (Peiping, (AP) 13.5).

het nieuws van vandaag

De Ministers die in Parijs over de vredesverdragen onderhandelen kunnen het nog maar niet eens worden. Het grootste struikelblok schijnt Triëst te zijn al willen de Britten en de Fransen het desnoods tot een internationaal gebied maken. De Verenigde Staten blijven de stad evenwel opeisen voor Italië en Rusland wil het persé voor Joegoslavië.

Kameraad Tito heeft in Beograd ook een redevoering gehouden om te verklaren, dat Triëst van vitaal belang is voor de economie van Slowenië.

De Italianen van hun kant zegen dat Triëst grotendeels door Italianen bewoond wordt. Zuid-Tirol ofwel de Alto Adige dat grotendeels door Oostenrijkers en Duitsers bewoond wordt, willen zij evenwel niet afstaan.

Premier Alcide de Gasperi heeft het gebied autonomie beloofd en zeide ook dat het nationaal karakter gerespecteerd zal worden door de regering, dus niet als tijdens het Mussolini-bewind toen men de mensen dwong om Italiaans te spreken.

Over de quaestie van autonomie, die op het ogenblik meer voorkomt in de wereld, schijnt men het ook niet eens te zijn geworden in Iran. De afvaardiging van Azerbeidsjan is onverrichterzake teruggekeerd naar Tebris, doch Premier Quavam van de centrale regering schijnt de hoop op een regeling niet geheel te hebben opgegeven. In ieder geval schrikt hij er niet voor terug om aan te dringen op verkiezingen voor het Parlement, hoewel de regering haar gezag thans niet kan doen gelden in de betrokken provincie.

Intussen is in Hellas het nieuwe Parlement geopend, terwijl in Spanje de tweede Cortes van het Franco-regime met flikkering van sabels en praal van Falange-uniformen bijeenkwam.

De Helleense Regent Aartsbisschop Damaskinos maakte bekend, dat op 1 September het volk zich zal mogen uitspreken over de quaestie van de monarchie. In Spanje echter mag het volk nergens over meespreken. De Cortes zelf is grotendeels benoemd en voor de rest samengesteld uit mensen van de Falange.

Churchill heeft afscheid genomen van Nederland. Het laatst bezocht hij Rotterdam waar hij — evenals in Amsterdam — tot ereburger van de stad werd uitgeroepen. In de hoofdstad heeft Zondag het Nederlandse elftal dat van België geklopt met 6—3. Deze overwinning is boven alle verwachtingen. De Koningin woonde de wedstrijd gedeeltelijk bij.

Naar Zelfbestuur

Er zijn van die woorden welke zonder dat iemand eigenlijk precies kan zeggen hoe, op een gegeven ogenblik een land of een volk veroveren. Een daarvan is het woord autonomie, of in gewoon Nederlands zelfbestuur.

Het streven hiernaar is niet nieuw, ook niet in Curaçao, waar de goegemeente thans doet alsof de gedachte van autonomie van korte tijd her dateert.
Reeds met de emancipatie is het streven naar autonomie begonnen en in steeds sterker wordende mate bewust gaan leven in ons volk. Ook al kan misschien maar een enkeling enigszins definiëren wat hij precies wil, zowel het bestudeerde landskind uit de stad als de eenvoudige cunucu-bewoner wensen haar.

Hoe het nu precies komt, dat ons Curaçaose volk zich deze gedachte de laatste weken meer actueel bewust wordt, is moeilijk te zeggen. Zeker is dit niet de verdienste van de Democratische Partij, want al ettelijk jaren vóór deze geboren werd propageerde de R.K. Partij de autonomie. En al weer vele jaren vóór de R.K. Partij in aanzijn kwam, was het de oude Amigoe di Curaçao die, misschien nog niet in zo wel omschreven bewoordingen als thans, de gedachte aan groter zeggingschap in eigen huis voorstond. Juist door de Amigoe di Curaçao werd het bewustzijn uitgedragen en kwam het tenslotte in het programma van de R.K. Partij terecht.

Het Nederlandse koloniale stelsel is zo, dat men de gekoloniseerde volken langzaam tot grotere zelfstandigheid brengt en ze dan zelf laat beslissen. Dat wordt aan Indonesië geïllustreerd. In de loop der jaren is de kolonisatie-politiek teveel administratie geworden, maar aan het wezen der zaak doet dit niet af. Het is voor elken progessieven Nederlander vanzelfsprekend dat een volk groeit. Dat een volk op den duur een steeds grotere autonomie verlangt. Dat is volkomen natuurlijk en wordt door elkeen erkend.

Het wil ons evenwel voorkomen dat wat thans vaak onder de dekmantel van autonomie gepropageerd wordt in wezen het stichten ener anarchie is. Wij hebben kort geleden een artikel over Jamaica gepubliceerd en men behoeft in de plaats van Bustamente's naam maar die van een vermaard landskind te zetten of het stuk wordt op ons min of meer toepasselijk. Dat is jammer. Ware autonomie, geleidelijk aan gegeven, voert een volk omhoog. Brengt het tot groter zelfbewustzijn. Het streven der Staten om rustig de zaken in Den Haag te bespreken in plaats van hier met geweld en geruis iets af te dwingen, is dan ook zeer verstandig, ook al zou men op de wijze van samenstelling der commissie en op de onvolledige wijze waarop zij tot nu toe gewerkt heeft critiek kunnen oefenen. Laten wij zo zeggen: principieel dient deze geste alleszins gesteund, maar in de practische uitvoering hadden wij gaarne andere aspecten waargenomen.

Het gaat hier evenwel niet om de personen, maar om de zaak en die is zeer belangrijk. Zoals het heel belangrijk was, dat enkele Statenleden onlangs een bezoek aan Suriname hebben gebracht. Wij hebben vroeger al eens geschreven, dat nauw contact tussen de beide Westindische statencolleges naar onze mening zeker regelmatig zou moeten plaats vinden. En wij willen er thans aan toe voegen, dat contact tussen onze Staten en Den Haag in de naaste toekomst zeker ook van tijd tot tijd zal dienen plaats te vinden.

Hieruit volgt al terstond dat wij een tot in het uiterste doorgevoerde autonomie voorstaan, welke tegelijkertijd in zo nauw mogelijke samenwerking blijft met de organen in Nederland. Niet in de verhouding van meerdere en ondergeschikte maar van gelijke tot gelijke. Namelijk van autonoom volk tegenover en naast autonoom volk, in één staatsverband en onder één Kroon verenigd. Wij geloven dat hierin voor Curaçao de grootste toekomst ligt, wanneer het zich binnen de Nederlandse eenheidsstaat als gedecentraliseerde autonome rechtsgemeenschap zou kunnen ontwikkelen. Niet in een dag, maar door ontwikkeling tot steeds voller wordende rijpheid.

Wij moeten naar zelfbestuur. Dat is de oude richtlijn, die ons blad steeds heeft voorgestaan (zonder toe te geven aan de vlagen van de dag), die schuil ging in onze politiek toen ons volk geëmancipeerd werd en toen later het kiesrecht, hoe weinig ook, werd uitgebreid. Dat is de politiek geweest, die — begrijpen wij het goed — richtlijn van der R.K. Partij is geweest en die ook weerklank vond in de rede welke haar fractieleider onlangs heeft gehouden.

Zelfbestuur is een groot ding. Wij moeten daarom rustig overwegen. Wij dienen elkeen het zijne te laten zeggen of schrijven, omdat pas wanneer allen hun wensen eerlijk kunnen kenbaar maken, zal kunnen worden beslist hoe nu uiteindelijk de vorm van ons zelfbestuur zal zijn. Dat wij naar zelfbestuur gaan ligt evenwel in de natuurlijke ontwikkelingsgang van de groei der Curaçaose bevolkingen en van de politiek, die Nederland ten aanzien van zijn overzeese gebiedsdelen steeds heeft gevolgd.

Dit streven verdient derhalve aller steun. Maar steun die geschraagd wordt door verstand en overleg.

U.S.A.-BASES IN IJSLAND.

De radio van Moskou zeide, dat de IJslanders de Noordamerikaanse eis voor militaire bases in IJsland beschouwen als een inbreuk op hun onafhankelijkheid. Volgens de radio zou de weigerachtigheid der Noordmerikanen om IJsland te verlaten aanleiding hebben gegeven tot achterdocht en irritatie in alle Noordelijke landen (Londen, (AP) 14.5).

KONINGIN REIKT ONDERSCHEIDINGEN.

Koningin Wilhelmina heeft aan de familieleden van 49 Amsterdamse ondergrondse werkers, die het leven verloren hebben, onderscheidingen uitgereikt (Aneta).

Triëst en zijn achterland.

De Havenstad voor Midden - Europa kan niet bij Italië behoren.

Gaat Parijs - 1946 in de richting van Rapallo - 1919?

Enkele dagen nadat de wereldpers gemeld had, hoe het rapport inzake de Italiaans-Joegoslavische grensregeling op een enkel punt na een succes was geworden, strandde de boot al. Voor de Ministers van Buitenlandse Zaken die thans in Parijs vredesbesprekingen voeren blijkt dit punt al even moeilijk als het voor hun voorgangers in 1919 is geweest. Britten, Noordamerikanen en Fransen wilden het schiereiland Istrie zo verdelen, dat een-derde deel inclusief Triëst aan Italië zou komen, terwijl de Russen Triëst aan de Joegoslaven wilden toekennen. Vanzelfsprekend hoort men bij zulk een Russisch advies al terstond van communistisch imperialisme spreken, maar bij nadere bestudering van dit ingewikkeld ethnisch-economisch vraagstuk blijkt, dat de quaestie ouder is dan het communisme en zeker veel meer omvat dan een levensbeschouwing.

Ethnisch omdat het gaat om de eeuwen oude scheidslijn tussen de Slavische volken en West-Europa in casu tussen de Slowenen en de Friouliërs (die men practisch onder de Italianen kan rekenen), twee volken die tot medio vorige eeuw in vrede met elkander konden leven en eerst in onmin geraakten toen hun terrein de playground van politieke eerzucht en onkunde werd.

Economisch omdat aan de Noordkust der Adria twee havensteden liggen: Venetië en Triëst, beide met een eigen taak aan een zo belangrijk zeegebied, dat de uitdrukking „de zeven zeeën bevaren" hier vandaan komt, omdat de zeven zeeën eigenlijk niet anders zijn dan de zeven mondingen van de Po en haar aansluitend vaarterrein. Twee havensteden die eveneens lange eeuwen goede zaken deden, omdat Venetië kennelijk op West Europa is ingesteld en Triëst op Midden- en ten dele Oost-Europa, een functie waarin zij geschaad werden toen beide in één land kwamen te liggen — een land wel te verstaan dat fascistisch was en dat zonder op de belangen des volks te letten slechts dat exploiteerde wat in de fascistische ideologie nuttig was: bevordering van de zuiver Italiaanse haven van Venetië en achterstelling van de gemengd Slavisch-Italiaanse bevolking van Triëst.

Toen de schrijver dezes enkele jaren voor de oorlog aan de mooie rede van Triëst stond en uitzag over de stille wateren van de Adria werd hij zich bewust van vervallen grootheid. Er was weinig of niets te doen, omdat — ook al zag Mussolini de fout inzake de politiek t.a.v. Triest in 1935 in en trachtte hij nadien te corrigeren wat al sedert 1919 bedorven was — Triëst van zijn natuurlijk achterland was gescheiden. Italië heeft de levenslijn van Triëst afgesneden, toen het Triëst scheidde van waar het natuurlijkerwijze bij behoort. De volgende uiteenzetting moge dit toelichten nu het vraagstuk van de Italiaans-Joegoslavische grens de préliminairen te Parijs al op een dood spoor heeft gebracht en men dies besloot eerst wat lichtere onderwerpen aan te snijden.

Habsburgs bloei was Triësts welvaart.

„Juraverunt omnes Triestini se velle potius omnes cum filiis mori quam umquam amplius ad manus Venetorum pervenire", schreven de Triëstenaars in 1518 aan Keizer Maximiliaan: Alle Triëstenaars zwoeren liever te sterven met al hun kinderen dan ooit weer in de handen der Venetianen te geraken. De Venetianen bestaan als mogendheid niet meer, maar de Italianen wel. In de handen der Italianen zijn de Triëstenaars geraakt en hun stad stierf uit.

Vrijwillig heeft Triëst zich in 1382 onder de Habsburgs gesteld en sedertdien is de stad een deel van het Sloweense land gebleven tot 1918 toe. De welvaart van Triëst steeg met het aanzien der Habsburgs. De stad stierf met Habsburgs val.

Korte tijd na hun brief aan Maximiliaan was de verhouding tussen Venetië en Triëst nog zo, dat in 1582 Venetië een stad van 160.000 inwoners was tegen Triëst met 3000. In 1719, als de Habsburgs grote macht in de Adria hebben verworven, maakt Karel VI Triëst tot vrijhaven. De opbloei dateert van toen omdat Oostenrijk de haven ging gebruiken en Oostenrijk een der machtigste landen van Europa was.

In 1805 heeft Triëst al ruim 40.000 inwoners en voor wereldoorlog I, in 1914, was het inwonertal 245.000. De ineenstorting van Oostenrijk-Hongarije in 1918 veroordeelde Triest tot een politieke en economische depressie, die nog niet ten einde is, hoewel bij beschouwing blijkt, dat deze haven, ook los van de Habsburgse macht, de aangewezen haven voor Midden-Europa is gebleven.

Thans betwiste grenslijn al dertien eeuwen oud.

Toen Triëst zich in 1382 onder de Habsburgs stelde was er reeds een overwegend Slavische bevolking. De Slowenen trokken naar deze streken toe, toen de Lombarden haar verlieten en Italië invadeerden, dus in 568.

De Julische mark werd een bufferstaat tegen de opdringende Slaven, zoals elders in Euro-

pa de Oostmark e.a. ontstonden. Uit de in die dagen gestichte verdedigingslijn ontstond de ethnische grenslijn, die nog heden ten dage geldt en waarover de heren van de Vredescommissie zo verheugd zijn haar te hebben ontdekt midden in Istrie waar er geen spoor van te vinden is...

Een tweede zwerm Slowenen kwam in de negende eeuw, toen de Hongaren de laagvlakte der Friouliërs brandschatten en de bisschoppen van Aquilea, die ook wereldlijke macht hadden, de Sloweense bergbewoners uitnodigden in deze ontvolkte vlakte te komen wonen. Slavische namen herinneren nog aan hun voormalige aanwezigheid.

In 1382 woonden in Triëst nog wel wat nazaten van het oude Romeinse rijk, maar de gebieden om de stad waren in handen van Sloweense boeren. **Sedert de zevende eeuw groeide aldus een scheidingslijn tussen de Slavische en Romeinse wereld. De uitlopers van de Alpen en de Karst zijn ongeveer dertien eeuwen lang de grens tussen deze twee werelden geweest totdat in 1919 bij de fameuze verdraaiingen van Rapallo hiermede gebroken werd en een kunstmatige grenslijn dwars door een volk van een paar millioen heen werd getrokken in strijd met het zelfbeschikkingsrecht van het Sloweense volk dat niettemaal gehoord werd** maar in het vermoede doch niet verwerkelijkte voordeel van Italië dat als een blok aan het been was geweest in de krijg, maar toch op een of andere manier beloond moest worden.

Italië's verlangen naar Slowenië was niet nieuw. Al in 1845 toen Oostenrijk nog meester was in Venetië en Lombardije, werd in Turijn een brochure uitgegegen, waarin een deel van Slowenië voor Italië wordt opgeëist om strategische overwegingen. Sedertdien is er veel op dit gebied verschenen, waarmede wij den lezer niet zullen ophouden, maar dat in elk geval de mening zo verdraaide dat te Rapallo een grens getrokken kon worden waar volk noch natuur enige weerspiegeling in vond, maar slechts de strategische zekerheid van Italië dat drie jaar later onder Mussolini daar degelijk van gaat profiteren. Ten koste van een heel volk, de Slowenen.

Ethnisch was Rapallo dus een verloochening van het bestaansrecht der Sloweense natie, die **wellicht te klein ware te achten** voor onafhankelijke staatsvorming (ofschoon numeriek groter dan Albanië dat wel een staat mocht worden en waarmede de vredestichters Italie nog een kans erbij gaven om expansie te zoeken), maar die in haar geheel geïncorporeerd had kunnen worden in het Joegoslavische rijk.

Thans kwam maar een deel der Slowenen binnen dit rijk, dat zoals men weet aanvankelijk heette: Koninkrijk der Serben, Croaten en Slowenen.

Economisch was Rapallo een blunder, omdat hier een grote haven waar schepen zonder meer voor een prachtige rede kunnen komen, afgesneden werd van haar achterland. Twee-derden van wat in Triëst verscheept werd vóór 1914 was van of voor Oostenrijk. In 1912 vielen 12.606 schepen de haven van Triëst binnen (4.572.000 ton).

In hetzelfde jaar verlieten 12.614 schepen de haven (4.595.000 ton).

Van de binnen vallende schepen voerden 9.499 de Oostenrijkse vlag (3.750.000 ton) tegen 377 de Italiaanse (232.000 ton).

Van de vertrekkende schepen was de verhouding navenant; 9.509 Oostenrijkse schepen (3.475.848 ton) en 376 Italiaanse schepen (230.600 ton).

Nu zal men zeggen: Oostenrijk is weg.

Het oude Habsburgse Oostenrijk is inderdaad weg, maar de landen die in de dubbelmonarchie verenigd waren, zijn er nog en hun bevolking is toegenomen. Hun havenruimte daarentegen niet. Triëst is en blijft wat het Britse „Foreign Office Handbook" in 1914 schreef: indisputably the most convenient entry and outlet for South German Overseas trade.

Wie de moeite neemt na te gaan waar de verschepingen van Triëst belanden of vandaan kwamen, kan concluderen ,dat Triëst de „aangewezen haven blijft voor: Carniola, Karinthië, Gorizia (Görz), Styrie, Boven-Donau, Inn, Oostenrijk, Tirol, Zuid-Boheme en Moravie en zelfs geheel Beieren.

Voorts dient Triëst als transitohaven voor productie-artikelen uit Duitsland en Oostenrijk naar het Nabije Oosten, het Verre Oosten en voor zover die na hun gigantische ontwikkeling tijdens Wereldoorlog II er nog behoefte aan hebben: Zuid- en Noord-Amerika. Triëst was altijd de poort voor Midden-Europa en de West-Balkan naar de rest der wereld. Het verdrag van Rapallo heeft daar een eind aan gemaakt. De ligging in Italië maakte gebruik van Triëst voor Midden-Europa te moeilijk. Men ging naar Hamburg, Gdynia e.a.

Toen, zoals reeds opgemerkt, Mussolini in 1935 de fout inzag en trachtte Oostenrijk ertoe te bewegen Triëst weer te gaan gebruiken, kwam er terstond enige opleving in de haven van Triëst, maar de naasting door Hitler deed haar van korte duur zijn. Terecht zwoeren de Triëstenaars in 1518 liever te sterven dan ooit weer in handen der Venetianen, c.q. Italianen te vallen. **Zij vielen er niet in, maar werden door onkundige politici er in gespeeld.**

Het gearceerde stuk is de zg. Geallieerde zone. De Oostelijke grens hiervan is ongeveer de lijn langs welke de Britten en Noord amerikanen de Italiaans-Joegoslavische grens zouden willen trekken. Zoals men ziet wordt Triëst dan precies van zijn achterland afgesneden. De betere grens loopt ongeveer langs de Westgrens van het gearceerde stuk, zodat Gorizia (Görz) binnen Joegoslavië komt en Udine in Italië. In bijgaand artikel wordt een en ander omtrent deze grenslijnen verteld.

Slavisch Istrië heeft Italiaanse „eilanden"

Is aldus gezegd, dat ethnisch en economisch de regeling van Rapallo een ramp werd, rest ons nog Istrie zelf te bezien. De laatste volkstelling waar de nationaliteit (**wel te onderscheiden** van burgerschap, hetgeen in Nederland **bijna altijd** over het hoofd gezien wordt) in aangetekend werd, is die van 1910. De verhouding was toen 62% Slowenen en 36% Italianen voor de gehele provincie Gorizia en 57.7% Slowenen tegen 38% Italianen op het schiereiland Istrie zelf.

Blijkens eigen ervaring is het Italiaans gangbaar. D.w.z. men kent het. In de kuststeden zou men kunnen spreken van Italiaanse „eilanden", maar in Istrie vindt men slechts vier echte boerendistricten die echt Italiaans zijn: Vale, Fasana, Galesano en Sissano.

Wie in Triëst loopt gevoelt niet in zuiver Italiaans milieu te zijn.

Hij ziet het aan de inrichting der café's die meer aan (Wenen en Oostenrijkse dorpjes doet denken dan aan Milaan, Rome of Napels. Cavour schreef dan ook al in 1860.

„Ik ben mij bewust dat er in de kustgebieden centra zijn, die naar het ras Italiaans zijn. Maar in het land zelf is de boerenbevolking Slavisch. Wij zouden van de Croaten, Serben, Magyaren en Duitsers vijanden maken, als wij ernaar streefden zulk een groot stuk van Midden-Europa van zijn natuurlijke uitgang naar de Middellandse Zee te beroven."

Onder het fascistisch bewind heeft Italië onwaardige practijken gevolgd om de Slavische bevolking ten dele uit te roeien, ten dele te italianiseren, in haar geheel in haar rechten te kort te doen (verbod van Sloweens in scholen, kerken enz.). De behandeling die het veroverde Sloweense gebied in de afgelopen oorlog van de Italianen ontving is algemeen bekend.

Toekenning van Triëst aan Italië is het zaad voor een nieuwe oorlog, omdat de enige consequentie hiervan voor Italië moet zijn: **annexatie vroeg of laat van het achterland van Triëst.**

Triëst aan Italië geven is herhalen wat in 1919 gebeurd is. In 1916 waarschuwde toen al de Triëstse schrijver Mario Alberti, dat Italië niet alleen de haven en omgeving van Triëst zou kunnen hebben, maar tevens Fiume (Reka), het Croatische kustgebied en de gehele Dalmatische kust erbij zou moeten naasten. Men heeft nu in Parijs al verstandig gedaan door de Dalmatische eilanden aan Joegoslavië toe te kennen.

Het probleem van Istrie en Triëst is veel ingewikkelder. Triëst heeft nu eenmaal een gemengde bevolking. Istrie, zij het in mindere mate, eveneens.

Toen Napoleon zijn Illyrisch koninkrijk oprichtte gaf hij Triëst aan dit nieuwe koninkrijk en niet aan Italië.

Trekt men de nieuwe grenslijn langs de oude, reeds in de zevende eeuw gegroeide ethnische grens, dan komen er weinige Italianen binnen het Slavische gebied.

Istrië komt dan aan de Slaven met het gevolg dat de Friouliërs, voor wie Triëst de natuurlijke uitgang tot de zee is, onder Italië komen, dus van die uitweg worden afgesneden.

Trekt men de economische grenslijn dan komen de Friouliërs ten dele binnen Joegoslavië. Nu is het gelukkig een feit, dat Slowenen en Friouliërs goed samen optrekken. Men heeft onderling vroeger vrijwel geen rasdiscriminatie gevonden; die kwam pas toen zij van politieke zijde werd opgewekt. Zulk een grens zou dan ongeveer moeten lopen langs de vroegere Oostenrijks-Italiaanse grens van de Adriatische kust naar Kormin of Cormonis.

Ingezonden
buiten verantwoordelijkheid der Redactie

DE EED VAN TROUW.

De Heer Da Costa Gomez en zijn geesteskind Y hebben X beantwoord. Tot mijn spijt moet ik echter zeggen, dat er enige onjuistheden in deze artikeltjes zitten. Dit is jammer, ik bedoel voor den geachten meester doctor, want hij maakt er zo'n gewoonte van en speciaal op plaatsen, waar het volk hem beluistert.

Voor Y ben ik geneigd om het een geluk te vinden. Het blijkt nl. dat hij nog niet zó verward is in de juridische zaken. Hij heeft ze alleen niet zo bestudeerd. Wat niet is, kan nog komen.

Overigens Heer Y, kunnen wij elkaar de hand reiken. Ook ik ben „dom". We steken dan ook maar lelijk af bij den eminenten Doctoor. Maar daar de laatste tijd zoveel gesproken wordt over het kenbaar maken van de wensen, welke onder het volk leven — wie anders dan onzen Doctoor verhief zijn stem in de Statenvergadering van November tegen de ingewikkelde vragen van de commissie Dr. de la Try Ellis? — geloof ik dat het beter is, dat ook de minder begaafden eens wat zeggen.

Vooraf moet ik echter een klein misverstand opheffen, Heer Y. Ik ben X en niemand anders. Ik schreef geen stuk onder V.E.O. en heb niet de eer hem te kennen. Kunt u mij helpen aan zijn naam, dan zal ik u erkentelijk zijn. Ik schreef zelfs nooit ingezonden stukken over zulke geleerde dingen. Verder kan ik u zeggen, dat ik hoger onderwijs heb genoten in Nederland, doch dat ik niet aan een promotie toekwam. Soms kan dit zijn voordelen hebben, wat men niet **vraagt** kan ook niet **geweigerd** worden. „Honi soit qui mal y pense".

Ook moet mij van het hart, dat het gepraat over drukte en vermoeidheid van den Doctoor mij verveelt. Laat hem dan gaan rusten...... Jammer voor de commissie, over wier achtdaagse reis zelfs de Staten geen schriftelijk verslag ontvingen van den Doctoor en gezellen. Nu terzake.

De Heer Gomez ontwerpt een grondwet, waarin geen plaats meer schijnt te zijn voor de hoge regering. Hij schrapt de eed van trouw, wordt daarover ondervraagd en antwoord dan dat de leden van de Kamers die eed ook niet afleggen. Daarop wordt hem herinnerd aan de plechtige inhuldiging, waarbij alle leden die eed wel afleggen. Als de Heer Gomez nu had geantwoord: Ik heb bedoeld te zeggen dat parlementsleden niet bij hun optreden die eed afleggen zou men hem onmiddellijk hebben geantwoord: natuurlijk niet, want dat eist de grondwet nu eenmaal niet. Zij eist dat alleen bij de inhuldiging en bij Statenleden eist de wet het bij hun optreden.

Maar, Heer Gomez, is er iemand die voorgesteld heeft, wat u naar voren brengt, nl. om die eed helemaal uit grondwet en wet te schrappen? Waarom doet u het dan?

Ik mag toch niet veronderstellen, dat u als „Staatsrechtgeleerde" er een zelfde mening op na houdt als een van de Statenleden, die de belofte aflegde en meende dat twee delen van de formule, nl. de trouw aan Hare Majesteit en de trouw aan de Staatsregeling, met elkaar in botsing zouden kunnen komen? Dit speelde toch niet door uw brein bij de samenstelling van uw grondwet?

Nu Heer Y. U zegt dat de eed bij de inhuldiging van den Koning nodig is om hem tot erkend en wettig regerend Koning te maken. U vervolgt: „Slechts als hij als zodanig door de Staten-Generaal, d.i. door het volk is erkend, is hij wettig erkend regerend vorst."

Nu gaat mijn lamp uit, geachte Heer Y. U beweert dus dat de Koning pas wettig Koning is, als de eed is afgelegd? Kijkt u dan in diezelfde grondwet, dan zult u zien, dat de Koning de regering reeds heeft aanvaard vóórdat de inhuldiging plaats heeft. Onze Koningin was al op 10-jarige leeftijd wettig vorstin; als was zij nog niet ingehuldigd, de wetten werden uitgevaardigd in Haar naam en in Haar naam werd recht gesproken. Het koningschap wordt in ons Rijk erfelijk bezeten net als in Engeland. Zijne Majesteit Edward heeft acht maanden in Engeland geregeerd en is niet ingehuldigd noch gekroond.

Dan zegt u, dat u, Heer Y en ik, X geen Koning kunnen worden, ook al leggen wij de eed af op de Grondwet. Maar Heer Y, evenals Cyrano zou ik kunnen zeggen: „Qui, vous m'arrachez tout, le laurier et la rose".

Kijkt u weer in de Grondwet, daar staat in, dat de Staten-Generaal u en mij „als er geen troonopvolger zijn zou, tot Koning kunnen benoemen, al betwijfel ik of wij het ooit zullen worden. Onderkoningen hebben wellicht meer kans.

Overigens mag ik zowel den Doctoor als Y herinneren aan het volgende woord van een bekend dichter, die de gave had iets verder te kunnen zien: „La pensée précède l'action comme l'éclair le tonnere". X.

Kleine Nieuws

HOOG BEZOEK.

Vrijdag a.s. zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Patrick Silbert Ryan O.P. Aartsbisschop van Trinidad, een bezoek brengen aan Curaçao en dan de gast zijn van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P.

DE CORTES BIJEEN.

De tweede Cortes van het Franco-regime is geopend met de grootste vertoning van Falange-uniformen, die in vele maanden te Madrid werden gezien. Meer dan 80 wit-blauwe jassen van de Falange werden geteld. De ongeveer 400 leden die in de Kamer zaten, hoorden den Voorzitter van de Cortes Esteban Bilbao het Franco-regime prijzen en de democratische parlementen uitkrijten. De Cortes, waarvan de meeste leden benoemd zijn en de rest benoemd werd door indirect systeem van verkiezingen in de Falangistische syndicaat, zweerde trouw aan Franco en „onze glorierijke legers" alsook het beginsel van het regime.

Men ging uiteen tot de namiddag van Dinsdag om dan naar een toespraak van Franco te luisteren. Bilbao deelde mede, dat, hoewel zij vrijheid hebben ... geen vrijheid is om de be... van het regime te bestrij... geestelijke, godsdienstige ... ciale eenheid.

Voorts zeide hij, dat het ... lijk is dat de recente erva... Cortes het recht heeft ... om een groter aandeel te ... de regering. Hij zeide ech... of men zulks tegemoet k... Hij besloot met de verkla... het huidige regime niet ... riaal is. Hij laakte toen ... en zijn Europese vrienden ... drid, (AP) 13.5).

Contacthoekje R. K. Partij.

Het belangrijkst politiek evenement van de vorige week was de bespreking van de proeve ener nieuwe Grondwet voor de Nederlandse Antillen ontworpen door de staatsgeleerde, Dr. M. F. da Costa Gomez.

Zoals wij reeds eerder schreven is de beoordeling van een dergelijk juridisch gewrocht, het resultaat van jarenlange studie, niet iedereens werk. Dit is bij het debat dat naar aanleiding van Da Costa Gomez' proeve gevoerd werd, wel duidelijk naar voren gekomen.

Het gebrek aan een op staatsrechtelijk gebied meer georiënteerd auditorium vond zijn weerslag in de gestelde vragen, die geen, althans niet voldoende, aanleiding boden tot een principieel debat, waar de steller van de grondwet en ook een toekomstig nieuw Bestuursstructuur voor de eilanden, bij gebaat zouden zijn.

Soortgelijke bijeenkomsten, die ontegenzeggelijk van grote invloed kunnen zijn op de zich thans in het stadium van ontwikkeling bevindende metamorphosis van Bestuursstelsel, dienen o.i. niet onderschat te worden of van meer belangstelling van de zijde van intellectueel Curaçao, gespeend te blijven. Wanneer de steller van het ontwerp, die met verschillende factoren en strominngen rekening te houden heeft, en zich uiteraard in een debat bij voorkeur slechts tot de beantwoording van de zuiver staatsrechtelijke vragen bepaalt, werd bijgestaan door een drietal ook op ander gebied meer gespecialiseerde secondanten, zou het geheel voor onze gemeenschap veel groter effect sorteren.

Hoe dikwijls gebeurt het niet dat personen, die gaarne het een of ander idee aan den man willen brengen, door het stellen van vragen of poneren van stellingen op dergelijke bijeenkomsten, speculeren, dat het door hen gegeven beeld, of zonder voldoende toelichting gelanceerd voorstel, ingang zal vinden, omdat de inleider die materie niet aan een vlodoende weerlegging wil onderwerpen, daar zij weinig de kern of opzet van zijn onderwerp beïnvloedt.

Zo vonden wij het biezonder jammer, dat den Heer Da Costa Gomez, niet uit de zaal, werd bijgesprongen in de weerlegging van de mening van de Heren Dr. Maal en De Wit, die de gelijkstelling uit de grondwet zouden willen lichten.

Dat Dr. Maal tegen het Biezonder Onderwijs is, is voor ons geen novum. Stokpaardjes als neutraal onderwijs, geestelijke slavernij, het waarnemen van het fascistisch spook in de meest onschuldige dingen en meer van die grootkope stemming wekkende slagzinnen, worden nu eenmaal door Dr. Maal tot slijtens toe en heel dikwijls tot grote ergernis van het auditorium, bij iedere zich voordoende gelegenheid, bereden.

De Heer de Wit is niet voor het behoud van aftandse bepalingen, maar brengt wel een aftandse quaestie als de gelijkstelling, die zowel in het Moederland als op Curaçao, als vanzelfsprekend beschouwd wordt, op het tapijt. Dat de Heer de Wit, die zelf schreef, dat het debat in hoofdzaak beperkt bleef tot leken-vragen en politieke beoordelingen, met zijn lekenmening in deze, aan ouders het primaire recht van principiële opvoeding hunner kinderen, onthouden wil, bevreemdt ons ook geenszins. Het is nu eenmaal bekend, dat de „Beurs" gaarne in het kielzog van de „super-democraten" spartelt.

Terecht werd er dan ook door Dr. da Costa Gomez op gewezen dat een grondwet voor de nieuwe rechtsgemeenschap der Nederlandse Antillen, waar juist door de gelijkstelling zoveel goeds tot stand had kunnen komen, geen kans van slagen zou hebben, wanneer die bepaling eruit gelaten zou worden. Gaarne zagen wij echter dat deze quaestie dieper en principiëler belicht werd. Dit ten gerieve van de Heren Maal en De Wit, maar vooral voor de vorming van een gezonde opinie onder het auditorium ten aanzien van deze uiterst belangrijke aangelegenheid. Een dergelijk uitvoeriger bespreking van de gelijkstelling zou biezonder in de lijn ligen van een secondant van den steller van het ontwerp, zoals wij die boven bepleit hebben.

De Heer Da Costa Gomez meende, hoewel niet in dit verband opgemerkt, dat op Curaçao de principiële strijd practisch niet gevoerd wordt. Wij verschillen in deze wel met den doctor van mening. Er zijn genoeg tekenen dat wij een gewelige principiële strijd - periode tegemoetgaan.

De eerste poging, lang niet schuchter genoeg, zoals het den aansnijder van een dergelijk gevaarlijke quaestie als de afschaffing van de gelijkstelling, betaamt, wordt door ons beschouwd als een voorproef van wat er nog komen zal.

Het zou zeer zeker der moeite waar zijn deze materie apart onder de principiële loupe te nemen. Wij zouden zelfs kunnen volstaan met een greep uit de oude doos; daar ligt nog genoeg dat het herlezen overwaard is.

Neen, Heren, laten wij in ons streven naar zelfbestuur geen afstand doen van het goede dat we hebben;laten wij opbouwend werken en laten wij de rechten der ouders op een principiële opvoeding voor hun kinderen niet verkrachten. Een autonome gemeenschap zal zeker wel varen met principieel gevormde burgers.

Bestuur Cur. R.K. Partij.

Het keukenwagen van een trein waaruit 21 personen sprongen om zich in veiligheid te stellen, staat overeind na te zijn geramd door een goederentrein te Liverpool, N.Y. Niemand werd gewond.

ONS KONINKRIJK

CHURCHILL TE LEIDEN.

Bij de aanvaarding van het eredoctoraat te Leiden heeft Churchill een rede uitgesproken, waarin hij wees op de Nederlandse emigranten, die naar de nieuwe wereld trokken en in dat verband verklaarde hij: „Laat ons één blijven met de grote Amerikaanse wereld."

Ook drong hij er op aan, dat de vriendschap tussen Nederland en Groot Britannië die reeds zoveel beproevingen doorstond, hecht zou blijven. „Wij moeten de banden versterken", verklaarde Churchill, „om de grondslagen te leggen voor een betere wereld."

CHURCHILL IN AMSTERDAM GEHULDIGD.

Zondag heeft het communistische blad „De Waarheid" zijn verontschuldigingen aangeboden voor een caricatuur, waarin Churchill belachelijk werd gemaakt.

Churchill heeft met Hare Koninklijke Hoogheden Prinses Juliana en Prins Bernhard te Soestdijk het middagmaal gebruikt. Zaterdag heeft de stad Amsterdam hem de eremedaille toegekend. De waarnemend burgemeester Franke verklaarde: „De grimmige zekerheid in de eindoverwinning van Engeland is in U verpersoonlijkt."

Churchill verklaarde op zijn beurt, dat hij diep getroffen was door de afschuwelijke Duitse tyrannie waaronder de Joodse bevolking van Amsterdam van 90.000 tot 12.000 werd teruggebracht. Churchills naam is op het wapen van de stad aangebracht. Maandagmiddag keerde Churchill weer naar Engeland terug.

CHURCHILL BEËINDIGT ZIJN BEZOEK.

Churchill verklaarde Maandag te Rotterdam: „Nederland is onafscheidbaar verbonden met de zaak van de vrijheid en Nederland moet alle pogingen in het werk stellen om een sterke eenheid te vormen, die de agressieve machten op een afstand weet te houden."

Churchill doelde hierbij op Nederlands Indië.

Churchill ontving de gouden medaille van Rotterdam. Hij verklaarde later: „Als men door vriendelijkheid gedood kon worden, zou ik hier niet meer zijn."

Burgemeester Oud heeft Churchill erelid gemaakt van de Rotterdamse gemeenteraad. Hij zeide: „U zult in de annalen van onze stad steeds opgetekend blijven als het meest illustere lid, dat ooit van deze Raad deel uitmaakte."

Maandagavond is Churchill op Croydon aangekomen en verklaarde daar, dat zijn bezoek een groot succes was geweest. „Ik heb een kwart millioen mensen ontmoet", zeide de Britse staatsman.

Op Schiphol werd hem uitgeleide gedaan door Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en Prof. Willem Schermerhorn. Prins Bernhard heeft het vliegtuig van Churchill vergezeld tot aan de Nederlandse kust met zijn eigen toestel (Aneta).

VAN KLEFFENS SPREEKT.

Tijdens een receptie die ter ere van den heer en mevrouw Van Kleffens gehouden werd door de Netherlands America Foundation, pleitte Minister Van Kleffens voor een grotere internationale samenwerking, zodat de wereld ook de zegeningen moge ondergaan van vrede en vrijheid.

Hij noemde de „Foundation", die in Mei 1921 gesticht werd, een symbool van de groeiende Nederlands-Amerikaanse vriendschap. Minister Van Kleffens prees ook de rol van het Noordamerikaanse leger bij de bevrijding van Nederland (Aneta).

DE STAKING DER HAVENARBEIDERS.

Vrijdag waarschuwde de Regering in verband met de staking der havenarbeiders dat alle mogelijke maatregelen getroffen worden om het havenverkeer te herstellen. Een speciaal communiqué van de Regerings Voorlichtingsdienst zeide, dat de belangen van de Nederlandse bevolking in het nauw gedreven worden door een kleine groep. Schepen die soyabonen, vlees, suiker en rogge vervoeren, worden in de havens van Amsterdam en Rotterdam gelost. Een zeker percentage van de havenarbeiders onder leiding van de Eenheidsvakbond probeert door politieke agitatie, bedreigingen en geweld degenen die werken willen tegen te houden.

NIET GEDWONGEN.

Minister Piet Lieftinck verklaarde, dat de Regering niet van plan is gedwongen of half-gedwongen leningen uit te schrijven.

EFFECTENHANDEL.

Verkoop van effecten werd Vrijdag nog niet toegelaten op de Amsterdamse Beurs. Wel werden effecten te koop geboden en er kon ook reeds ingeschreven worden.

Minister Piet Lieftinck heeft er op aangedrongen, dat zo spoedig mogelijk een regeling tot stand komt waarbij faciliteiten worden verleend bij de verkoop van Noordamerikaanse waardepapieren. (Aneta).

MINDER VET.

Minister Ir. S. Mansholt deelde Vrijdag mede, dat het vetrantsoen op 26 Mei zal verminderd worden tengevolge van de havenstaking. De Minister wees er op, dat de staking een ernstige bedreiging betekent van de Nederlandse invoer. Hij bevestigde dat niet lang geleden grote hoeveelheden groenten vernietigd zijn omdat er geen transport over zee was De Minister verklaarde echter, dat in de toekomst het te veel aan groenten naar Duitsland zal worden uitgevoerd. (Aneta)

MINDER BROOD.

Minister Ir. S. Mansholt verklaarde Vrijdag in een radiorede, dat de Nederlandse graanvoorraden gebruikt moeten worden om Frankrijk en België bij te staan en dat als gevolg hiervan het broodrantsoen binnenkort verlaagd zal worden tot 300 gram per persoon per dag. Hij voegde er aan toe, dat het vrije gebruik van veevoerder weer moet beperkt worden en aan een bepaald toezicht zal worden onderworpen.

CURAÇAO

TE WEINIG ANTWOORDEN

Het is nu eenmaal zo in Curaçao, dat wie iemand schriftelijk uitnodigt verondersteld wordt later nog wat door de telefoon te soebatten en te vleien om de genoden ook werkelijk te doen komen. Daar het altijd een goed iets is zich bij de gewoonten van een land aan te passen, zouden wij hiertoe ook gaarne bereid zijn inzake ons verzoek om mededelingen inzake hulp aan Nederland, ware het dat wij alle adressen wisten. Wij hebben verschillende brieven ontvangen, o.a. van hulpfondsen waar wij nog nimmer van gehoord hadden, zoals het Terschelinger Club die op haar eentje een groot bedrag bijeenbracht. Het jammere is nu dat wij van verschillende instellingen, welker bestaan ons wel bekend is, niets hoorden.

Van Sanoc, Sanoa, Sanob, Sanom hoorden wij niets; van het Rode Kruis of het CNS evenmin. de V.O.C. liet niets horen, de Fellows of the Bellows bliezen ditmaal niet, het Prins Bernhard en het Prinses Margrietfonds zwegen, het ABC-fonds bleef stil, het Comité Irene en Katholiek Nederland lieten niets over hun activiteiten horen, het Comité Fagginger Auer bewaarde de stilte, onze ijverige Posterijen die zouden moeten laten weten hoeveel baat de biezondere zegels hebben opgebracht, deden zulks niet, het Gouvernement liet niet horen hoevele bijdragen voor de oorlogvoering en de heropbouw werden gevoteerd.

Over het algemeen moeten wij opmerken, dat wij slechts in enkele biezondere gevallen van de preciese gegevens op de hoogte zijn. Het is dus het best als iedere instelling, ook die wij hierboven niet noemden, binnen de kortst mogelijke termijn laat weten wat zij gedaan heeft. Zoals bekend is de sluitingsdatum jongstleden Zaterdag geweest en er is geen enkel motief die uit te stellen. Men kan evenwel door vlug te zijn de gegevens nog wel in het artkel verwerkt krijgen, omdat het stuk nog niet gepubliceerd is. Wij delen bij voorbaat mee, dat wij geen enkelen persoon opbellen en van geen enkele instelling na plaatsing van ons overzicht een aanvulling publiceren.

DE INSECTEN-TENTOONSTELLING.

Onder grote belangstelling werd gisteravond de insectententoonstelling in de Club J.P.F. geopend. Het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling was vertegenwoordigd door de Eerwaarden Frater Canutus en den heer Johannes van Toorn. De Luitenant ter Zee 1e klasse Huug Corsten vertegenwoordigde den A.M.C. Ds. Rudolf Doth, Dr. P. H. Hartz met echtgenote en verschillende Surinaamse dokters waren tevens aanwezig. Zo ook de Directeur van de A.M.S. de heer Willem Meyer en enkele andere vooraanstaande personen.

De heer Theo Simoons, Ondervoorzitter van J.P.F., gaf een korte toelichting en de verzamelaar, de heer Johan C. H. B. Heyde, dankte voor de ondervonden medewerking, terwijl hij voorts een schets gaf van de binnenlanden van Suriname waar hij de meeste insecten had gevangen.

Frater Canutus opende hierop de tentoonstelling officieel.

In handige platte houten dozen, opgevuld met watten, zijn de meer dan duizend insecten waaruit deze verzameling bestaat opgeprikt. De meeste soorten, waaronder enkele zeer zeldzame, zijn er vertegenwoordigd. Men vindt er de hoofdluis, doch men vindt er ook de koningstor, die met zijn kroon wel anderhalve decimeter groot is. Wantsen in soorten, bosvlinders, lantaarndragers in variëteiten wespen, bijen, wandelende bladen, reuzensprinkhanen, kevers, kakkerlakken en tal van andere insecten waarvan wij ons de namen niet kunnen herinneren zijn er te zien. Sommige soorten komen enkel in Zuid-Amerika voor. Een is zo zeldzaam dat men in 70 jaren tijds er slechts zes heeft kunnen vangen. Overal zijn interessante gegevens in duidelijke letters bij geschreven, doch de heer Heyde weet er nog veel meer biezonderheden van te vertellen. Zo van sommige insecten waarvan de wijfjes de mannetjes opvreten, andere die jaarlijks op een bepaalde tijd voorkomen, vlinders waarvan niemand weet waar zij vandaan komen en waarheen zij gaan. De heer Heyde wees er speciaal op dat insecten niet groeien. Eenmaal uit de cocon of de pop en zij worden niet groter.

Zes jaren heeft het geduurd voordat de heer Heyde deze verzameling bijeen had. Hij heeft er tochten naar het binnenland voor moeten maken en elk diertje moest zorgvuldig geprepareerd worden. Hij wijdde er zich geheel aan en gaf er zijn betrekking voor op. De waarde van zulk een verzameling is moeilijk te schatten, doch wij geloven dat alleen de moeite meer dan 30.000 gulden waard is.

Deze verzameling is slechts van insecten zodat men er geen spinnen of schorpioenen bij zal vinden, evenmin als slangen en vleermuizen. Doch de insectenwereld alleen is zo uitgebreid en gevarieerd dat men waarschijnlijk nooit gereed zal komen met de bestudering ervan.

De heer Heyde is er al langer dan twaalf jaar mee bezig en zijn verlangen om er meer van te weten is nog niet bevredigd.

Het resultaat dat hij bereikt heeft is evenwel prachtig en van wat hij ten toon steide is veel een openbaring zefs voor degenen die menen dat zij op het gebied van de dierkunde goed thuis zijn.

Naar wij vernemen zullen de scholen des morgens en in de vroege namiddag gelegenheid krijgen de tentoonstelling te bezoeken. Elke klas zal er ongeveer een half uur vertoeven. Volwassenen kunnen er tot en met Vrijdag elke avond van 18 tot 21 uur terecht.

NIEUWS van OVERAL

DE IRAANSE BESPREKINGEN.

door

Joseph Goodwin

Premier Quavam van Iran maakte bekend, dat de onderhandelingen over Azerbeidsjan zijn vastgelopen op drie grote meningsverschillen tussen de afvaardiging onder leiding van Pisjevari en de Iraanse regering. De meningsverschillen, welke genoemd werden in de officiële bekendmaking van den Premier over de beëindiging der onderhandelingen zijn: 1) de benoeming van een provincialen Gouverneur-Generaal door Teheran. Quavam zeide, dat Pisjevari erop stond dat de Gouverneur zou worden gekozen door de provinciale raad. 2) De benoeming van de officieren van het leger en de politie. Quavam stelde voor dat de benoeming zou geschieden door de centrale regering; de commissie van Pisjevari wilde zulke doen geschieden door de provinciale raad. 3) De herverdeling van de grote landgoederen en de publieke terreinen onder de landbouwers. Quavam zeide, dat dit voorstel van Pisjevari in strijd is met de huidige grondwet en slechts door het Parlement kan worden beslist.

Quavam zeide, dat de delegatie naar Tebris teruggekeerde om rapport uit te brengen en instructies te ontvangen.

Ondanks de voortdurende onzekerheid over de status van Azerbeidsjan vroeg Quavam om algemene verkiezingen „zodra zulks mogelijk is". Hij legde uit: „Wij zijn met de Sovjet Unie overeengekomen om het verdrag over de olie-concessies in het Noorden binnen zeven maanden na de sluiting van de overeenkomst aan het Parlement ter goedkeuring voor te leggen."

Voorts zeide hij: „Ik verwacht dat het volk van Azerbeidsjan de nodige faciliteiten zal verlenen om de regering in staat te stellen vrije verkiezingen te houden als gevolg waarvan Azerbeidsjan zijn afgevaardigden naar de Majlis (Parlement) kan zenden" (Teheran, (AP) 14.5).

PHILIPPIJNSE PRESIDENT IN DE V.S.

De verkozen President Manuel Roxas deelde aan het Noordamerikaanse Congres mede, dat de Philippijnse regering 400 millioen dollar nodig zal hebben voor een vijfjarig plan van heropbouw, te beginnen bij zijn inauguratie op 4 Juli, waarbij de Philippijnen een onafhankelijke republiek zullen worden. Roxas zeide, dat de regering honderd millioen dollar nodig zal hebben gedurende het eerste jaar om tegemoet te komen aan de voornaamste vereisten van herstel en sociale reconstructie. Volgens Roxas zullen de Philippijnen ondernemen om het geld terug te betalen binnen een redelijke tijd. Men verwacht de intrest te zullen betalen (Washington, (AP) 14.5).

MARRIED:
ERLENE LAMBERT
TO
RUDOLPH VALENTIN PIÑA
New Orleans, U.S.A. April 30th. 1946

EEN POLITIEKE REL — II.

Vorrink zou in 1940 contact met Arnold Meijer, Leider van de Nationaal Front, hebben gzocht.

door

F. J. DE FRAITURE

Nijmegen.

De onthullingen van het dagblad De Gelderlander inzake de actie Koos Vorrink contra Arnold Meijer gaan verder met de mededeling, dat een der oorzaken, waarom eerstgenoemde zoveel belang had bij het in bezit krijgen van de documenten van Arnold Meijer, deze is, dat Koos Vorrink als leider der S.D.A.P. in 1940 eigener beweging contact zou hebben gezocht met den georiënteerden leider van Nationaal Front. In Juni-Juli 1940, dus na de Duitse inval, is — aldus het blad — nadat tot tweemaal toe een verzoek van Vorrink om een onderhoud op de lange baan was geschoven, driemaal in het perceel Bezuidenhout No. 76 in Den Haag gedurende de middaguren Vorrink door Meijer ontvangen. Tijdens deze onderhouden zou Vorrink kenbaar hebben gemaakt, dat hij als lid van Nationaal Front wilde toetreden. Hij verklaarde echter enige eisen te moeten stellen. Op de vraag van Meijer op grond waarvan, antwoordde Vorrink, dat zijn figuur zeer belangrijk en invloedrijk was. Wanneer hij toetrad, was het zeker, dat het overgrote deel van de S.D.A.P. hem zou volgen. De drie eisen, welke hij stelde, waren volgens De Gelderlander de navolgende:

1. Het program van Nationaal Front achtte hij onvoldoende t.a.v. de staats-socialisatie. Hierin moest Nationaal Front dus veel verder gaan, welke eis begrijpelijk wordt in het licht van de maatregelen, die het tegenwoordige cabinet Schermerhorn voorstelt, welks (kwade?) genius ongetwijfeld de heer Vorrink is.

2. Vorrink kon het program van Nationaal Front t.a.v. de handhaving en uitbreiding der Bizondere School niet onderschrijven. Hij wenste, dat Meijer een nationale school zou propageren.

3. Vorrink eiste, dat hij bij zijn toetreding tot Nationaal Front plaatsvervangend leider zou worden.

Meijer heeft hierop — nog steeds volgens De Gelderlander — geantwoord, dat het hem niet interesseerde in welke qualiteiten iemand tot Nationaal Front toetrad, maar wel of de man een goed vaderlander was en wat zijn innerlijke gesteltenis zou blijken te zijn. Iemands daden zouden tenslotte uitmaken of hij geschikt geacht kon worden voor een leidende functie. T.a.v. de programma-punten wenste Meijer niet te transigeren. Staats-socialisatie achtte hij onjuist en de betekenis van het bizonder onderwijs zó hoog voor ons volk, dat hij daaraan niet wenste te tornen. Vorrink is daarop verdwenen, maar niet dan na een opmerking, die de deur voor mogelijke verdere onderhandelingen nog open moest houden. Deze zouden echter niet meer hebben plaats gevonden.

Aan bovenstaande hebben enkele andere bladen, o.a. het Haagse blad „Telex" nog beschuldigingen toegevoegd aan het adres van Koos Vorrink, welke evenwel op zijn minst onwaarschijnlijk lijken. Wij laten ze dan ook hier buiten beschouwing.

Uit het gebeurde trekt De Gelderlander de conclusie, dat de leiding van de Partij van de Arbeid van de zaak tegen den aanvankelijk onvindbaren Arnold Meijer een politieke rel heeft willen maken tegen de katholieken door den Katholieken Minister van Justitie, Mr. Kolfschoten, ervan te beschuldigen den „fascist" Meijer te dekken.

Intussen is een boek verschenen van de hand van Arnold Meijer, getiteld „Alles voor het Vaderland", dat reeds aan enige autoriteiten in Den Haag werd aangeboden. Het houdt in de geschiedenis van Nationaal Front tot zijn opheffing door de Duitsers in December 1941. Het boek, dat uit 520 blz. bestaat, houdt grotendeels een verdediging van de houding van Meijer in en beschrijft o.a. ook de onderhandelingen tussen de Nederlandse Unie en Nationaal Front. Over Koos Vorrink schreef Meijer (pagina 41):

„Ik begreep, hoe moeilijk het was voor Koos Vorrink, den voorzitter van de S.D.A.P. e.a., om vrijwillig er toe te komen besprekingen te mijnent te voeren".

Dit kan worden uitgelegd als een bevestiging van hetgeen De Gelderlander verklaart.

„DE DOKTER VAN HET PLEIN 1813".

Premier met gevoel voor humor.

Den Haag, Plein 1813, No. 4. Een villa, onopvallend tussen de anderen. Een tuin eromheen, vóór de garage een paar auto's. Een bureau, zoals er in de residentie zo veel zijn, niets bizonders. Geen schildwacht voor de deur, geen speciale bewaking. Zelfs geen politieagent.

Aan het hek hangt alleen een wit-geschilderd bord: „Kabinet van den minister-president. Departement van Algemene Oorlogvoering."

Hier werkt sedert het begin van de zomer van 1945 een man dag en nacht om Nederland er weer boven op te krijgen na wat het vijf jaren heeft doorstaan: Willem Schermerhorn.

Dag en nacht. Hij heeft geen dagindeling. Problemen, vergaderingen, conferenties, delegaties, telegrammen, rapporten, dossiers en telefoon-gesprekken. Kamerzittingen, N.V.B.-vergaderingen, officiële ontvangsten en regeringsnota's tarten iedere poging deze stroom van bezigheden, die met het uur fluctueren en veranderen, aan banden te leggen en in geordende, dagelijks dezelfde, banen te leiden.

Schermerhorn doet het enige, wat te doen valt, om deze stroom de baas te worden. Hij werkt. Het gaat ons nu niet om een waardering van zijn politieke beginselen, maar om zijn toewijding aan het werk, dat in zijn handen is gelegd. Om 9 uur kamer binnen. Hoe laat Schermerhorn de deur van zijn kamer achter zich kan dicht trekken, weet niemand; hij zelf het allerminst. Twintig uur, 21 uur wordt het altijd, maar dikwijls ook middernacht.

„Premier". Voor veler ogen verrijst een beeld van glanzende limousines, uitgebreide lunches, sigaren, comfort en een groot salaris.

De lunch van prof. Schermerhorn is heel vaak het viertal broodjes, verorberd in zijn kamer tijdens een bespreking met minister Logemann of minister Beel. En hoe dikwijls belt mevrouw Schermerhorn, bezorgd voor de gezondheid van haar man, zijn secretaresse op, om te vragen of er aan die conferentie nu geen einde kan worden gemaakt?

Minister-president en bovendien nog voorzitter van vier Raden: voor Herstel en Heropbouw, van Binnenlands Bestuur, voor Economische Aangelegenheden, van Oorlogvoering. Qualitate qua — uit hoofde van zijn functie — zeggen in gewichtige taal de staatswetten en daarin ligt wel niet de bedoeling, maar toch de mogelijkheid zich van deze functies min of meer gemakkelijk af te maken.

Maar „qualitate qua" betekent voor Schermerhorn een plicht, die hij voor honderd procent vervult: hij presideert en leidt en coördineert, met onverflauwde belangstelling en een nimmer aflatend besef van zijn verantwoordelijkheid.

Serieus is Schermerhorn, recht op den man af en door en door eerlijk. Men voelt, als zijn naaste medewerkers dit zeggen, dat dit geen frase is, maar dat zij het menen. Zijn rustige, doodgewone manier van optreden heeft van de eerste dag hun sympathie gewekt; zij staan als één man achter hem.

Er wordt hard gewerkt in no. 4, Plein 1813, te hard misschien uit een oogpunt van lichamelijk welzijn.

Maar er heerst een groot en ontspannend gevoel voor humor, en dat gaat in de eerste plaats uit van den premier zelf. Men kan, bij alle problemen en tegenvallers (Indië), in het cabinet van den minister-president de zon in het water zien schijnen.

„Departement van algemene oorlogvoering" staat op het witte bord. In gedachten zie ik voor „oorlogvoering" het woord „heelkunde" in de plaats geschilderd. In de kliniek aan het Plein 1813 wordt een ernstige patiënt behandeld: Nederland. De hoofdchirurg waakt over den patiënt, dag en nacht. Als Nederland hersteld zal zijn, mogen, wie het liefhebben, het grote aandeel van den dokter van Plein 1813 aan dat herstel niet vergeten. (Alg. Hlb.)

MARY POS BEZOEKT DE BOVENWINDEN.

De Nederlandse journaliste, Mevrouw Mary Pos, arriveerde op 4 Mei op Sint Maarten om er een kijkje te nemen. De dag daarop, het was Zondag, hield zij 's avonds een lezing over haar bevindingen in Nederland tijdens de bezetting. De lezing was zeer boeiend.

Dinsdagochtend d.a.v. ging zij naar Saba met een sloep, die de reis min of meer speciaal voor haar maakte. Dit bewijst weer eens de meer dan slechte verbinding tussen de eilanden onderling.

EEN NIEUWE BOEKERIJ.

Op Sint Maarten heeft men een vergadering gehouden om tot de heropening van de boekerij te komen. De leeszaal had haar oude plaats verloren door de brand in de woning van de familie Carty.

Het was moeilijk een geschikte ruimte te vinden maar men is toch klaar gekomen, dank zij de ijver van den dokter, die tot Voorzitter gekozen werd van het nieuwe bestuur.

FEYENOORDS KOMST.

Feyenoord heeft de laatste tijd niet veel succes. Men is in District II afgezakt tot de tiende plaats en staat nu middenin op de lijst. Op Tweede Paasdag verloor men in eigen stadion met 2 — 0 van DWS hoewel men tegens de blauwen grotendeels in de meerderheid was. Wij ontleenen het volgend aan een verslag van deze wedstrijd van „Het Parool":

„DWS telt ineens mee, nu de Blauw-zwarten met 2 — 0 vonnen in het Feyenoordstadion waar de roodwitte voorhoede weer eens faalde met haar trage en in de bree lie gehouden aanvalsspel tegen DWS dat zijn vleugelspelers met v.d. Hoeven als uitblinker vaker aan het werk zette. Vóór rust trapte Feyen order Hoek in eigen doel (0 -1). Na rust had Vrauwdeunt, de enig gevaarlijke in de Rotterdamse aanval, pech met een kopbal tegen de lat. Een doelpunt van Postma, die een voorzet van v.d. Hoeven inkopte, besliste de strijd. Op de trip naar Curaçao die ƒ 70.000 kost, zal Feyenoord bepaalijk productiever zijn"!

Het schijnt dat de voorhoede van Feyenoord niet erg productief is, doch dat met de achterhoede niet te spotten valt. Back Van der Heide ging met het Zwaluwenelftal mee naar Bazel en De Vroet is linkshalf in het Nederlandse elftal. Bas Paauwe, de bekende halfspeler, is geschorst zodat hij niet aan de laatste competitiewedstrijden deelnam.

S.U.B.T. WINT C.V.B. TROPEE.

In de wedstrijdenreeks tijdens het weekeinde ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de C.V.B. is S.U.B.T. met de overwinning gaan strijken. Men versloeg Jong Curaçao in de finale met 4—0.

Jong Curaçao speelde eerst gelijk tegen Transvaal en ook tegen Jong Holland, doch had telkens **het geluk met strafschoppen te winnen**. Tevoren had S.U.B.T. Atlanta (met 4—0) en Vitesse (met 1 — 0) verslagen.

RONDOM DE VETERANEN WEDSTRIJDEN.

Eén van de lichtpunten in het feestprogramma van de C.V.B. bij de viering van zijn vijfentwintig jarig bestaan, vormen ontegenzeggelijk de Veteranen voetbalwedstrijden, die gehouden zullen worden op Zaterdag 18 en Zondag 19 Mei aanstaande.

Namen zoals **Alex Sentiago**, de Methusalem van onze Voetbalwereld: **Antoine Maduro**, nog steeds een rots in de branding; **Cepra, Zepelin, „Maravilla Negra", Jossy Suares, Ezechiel Vos** en **Jo Hollander** hebben een eigen klank en kleur voor den geregelden bezoeker van onze voetbalvelden. En ondanks de roem van onze huidige spelers, of misschien juist daarom, zal naar onze mening de glans en glorie van deze „oudstrijders" nimmer kunnen tanen......

Geen passelijker tegenstanders konden worden uitgekozen voor deze spelers dan de oud-voetballers uit Venezuela, die eens in hun „jongenstijd" onze „Grootheden" de eer in de voetbalsport hebben betwist op het oude, vertrouwde Mundo Nobo terrein. „Chivo" Cuervo, Aranburu, „Papaito" Fuper, „Pepe" Rivero, om maar eens een greep te doen in de lange reeks namen, vergeet men niet licht en menig hart van voetbalenthousiasten zal sneller kloppen wanneer straks het glorierijk verleden opnieuw gaat leven en de Mundo Nobo wederom aan ons geestesoog voorbij trekken bij het zien hoe de „toffe jongens" van weleer het Rif Stadion betreden......

Wat de oefening aangaat, kan gezegd worden, dat de ploegen zich behoorlijk hebben voorbereid. De berichten uit Caracas luiden, dat er geestdrift bestaat voor de oefeningen en de wedstrijden. Onze eigen veteranenploeg is naar de mening van velen, die er bevoegd over kunnen oordelen, in uitstekende conditie. Zo zelfs, beweert men, dat die ploeg het huidige Curaçaose Elftal voor een zware taak kan stellen indien zij tegen elkander in het veld worden gebracht.

Begonnen op 2 Februari jl. met de voorbereidende oefeningen, werd er aanvankelijk veel moeilijkheden ondervonden, doch al ras was men over deze moeilijkheden heen en werd er vlot en **veel geoefend en met dezelfde** ...iver van vroeger.

Sedertdien hebben de Veteranen elfmaal geoefend en acht wedstrijden gespeeld, waarvan er **vier zijn gewonnen, twee gelijk gespeeld en twee verloren**, terwijl de score der wedstrijden zuiver aangeeft, dat men het doelpunten **alles behalve heeft verleerd**. Men kan zeggen, dat er practisch geen speld is te steken tussen het samenspel van de „binnentrio" gevormd door **Ramirez, Suares en Opschoor**; het spel is af en in menig opzicht „technisch beter" dan het spel van de jongere generatie. In de middenlinie staat **Alex** Sentiago opgesteld. „Dear Old Lecho" waar „de tijd" het tegen af schijnt te moeten leggen...... even technisch, even paraat en vief als spil in het elftal...... **Maduro—Hellander**, de beton blok in de verdediging, waar Suriname indertijd zoveel hoofdbrekens mee heeft gehad, vormen nog steeds de hoofdweerstandstrook van de Curaçaose verdediging.

Het „heilig domein" van het Curaçaose doel is in goede handen toevertrouwd, namelijk aan Ezechiel Vos, die evenals zijn bekende naamgenoot Reinaardt, zijn haren misschien wel verliest, doch nimmer zijn „(doelverdedigers)streken".

En zo zouden wij door kunnen gaan met het opsommen van feiten, doch u moet zelf de wedstrijden van dit weekeinde gaan zien om het te geloven en...... om ervan te genieten. Van voetbalwedstrijden geniet men slechts wanneer men ze ziet, niet wanneer men er over in de krant leest en het zou werkelijk jammer zijn wanneer u deze unieke gelegenheid voorbij liet gaan zonder deze wedstrijden bij te wonen. **Slechts eens in de vijfentwintig jaar!**

Propagandacommissie CVB

TOCH NEDERLAND BELGIË.

De voetbalwedstrijd Nederland-België is Zondag wèl doorgegaan. De wedstrijd vond plaats in het stadion te Amsterdam. Nederland won met 6 — 3. Hare Majesteit de Koningin woonde de tweede helft van de wedstrijd bij. De leden van het Cabinet waren ook aanwezig. Tijdens de pauze werd een grammofoonplaat afgedraaid met de redevoering die Winston Churchill hield bij de aanvaarding van het ereburgerschap van de stad Amsterdam.

K.S.C.

Zaterdag a.s. Nederlaag tournooi: Sithoc — Tropiaals.

Zondagmiddag: Dosko — Tropiaals (competitiewedstrijd).

BELGIË NAAR DE TWEEDE RONDE.

België's tennisploeg in de wedstrijden om de Davis Cup won voor de derde opeenvolgende maal van Monaco en zal China mogen ontmoeten in de tweede ronde. Het dubbelpaar Phillip Washer en Pierre Cheeland versloeg Vladimir Landau en René Galeppe met 6—1, 6—2, 6—1. België won Zaterdag twee enkelwedstrijden (Brussel, (A.P.) 14.5).

NIEUWS VAN DE AEROCLUB.

De volgende leden van de Aeroclub werden na hun opleiding toegelaten tot het solovliegen met de 'Piper Cub', het kleine toestel: C. N. Ruiz, J. Bennema, G. Waas en Broeder C. G. Grootens.

Op 11 Mei werd de Heer P. C. Hovius na slechts 18 uren les gebrevetteerd op het kleine vliegtuig.

Voor het grote toestel werden gebrevetteerd de Heren H. van den Moogaart, R. Reuland en Mr. S. W. van der Meer.

GESLAAGD.

De uitslag van het op Vrijdag 10 Mei jl. gehouden overgangsexamen van het 2e naar het 3e leerjaar van de cursus tot opleiding voor het diploma-A voor Ziekenverpleging, afgenomen aan leerlingen van het Sanatorium „Het Groene Kruis" N.V. is als volgt: Geëxamineerd: 4 candidaten. Afgewezen: geen. Bevorderd: de dames R. Hassell, J. Hijman, T. J. Zwiggelt en de Heer P. Everts.

VERPLEEGSTERS VOOR HET WIT GELE KRUIS.

Het Wit Gele Kruis deelt ons mede, dat drie gediplomeerde verpleegsters voor de wijkverpleging op weg zijn naar Curaçao aan boord van de „Cottica". Ook is er nog een dame aan boord, die directrice zal worden van het verpleegstershuis en belast zal worden met de administratie. V... het Wit Gele Kruis betekent dit een belangrijke versterking van krachten.

NAAR NEDERLAND.

Heden vertrekken met het K.L.M.-vliegtuig van Curaçao naar Amsterdam de volgende passagiers:

Johannes Nicolaas Liphuyzen, Dirkje Jantina Bode, Gerdina Kok—Willeboordse, Roelof Gerding, Jan Monnier, Elisabeth A. v.d. Velden—Monnier, Lida Elisabeth Johanna Monnie, Ella Adriana Monnier, Johan Peter Jurrius, Erica Clara Muhlbauer—Jurrius, Robert Willem Jurrius, Peter van der Jeugd, Agnes Lugtigheid—van der Jeugd, Willem Peter Christ. van der Jeugd, Maria Martina van der Jeugd, Janna Cathrina van der Jeugd, Maria Petronella de Raad—Faay, Yvonne Lauraine Faay, Jacobus Johannes Verschoor, Henriette E. Schoolland—Verschoor, Johan Eduard Eliza Verschoor, Geertruida Johanna Verschoor, Jacob Pieter de Vries, Antje Dijkstra—de Vries, Willempje Janke de Vries, Mient Jacob de Vries, Simon Andries de Vries, Rosa Belfor—Klijn, Rijn Klijn, Meijs Agnes Klijn, Cornelis Gregorius Klijn, Reina Poldervaart.

Mejuffrouw Kathleen Mary Willsher, 41 jaar oud (links) en Mevrouw Emma Woikin 25 jaar oud (rechts) zullen terecht staan in Ottawa, Canada, op beschuldiging van spionnage. Zij zouden geheime inlichtingen aan de Russen hebben verstrekt.

POLITIEBERICHTEN.

Een aanrijding vond plaats bij de Markthallen tussen een pick-up en een huurauto, waarbij beide auto's werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de pick-up zou plotseling krachtig hebben geremd voor een oprijdende autobus, met het gevolg dat hij begon te slippen en tegen de huurauto aanreed.

Op de weg naar Pannekoek vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een vrachtwagen, waarbij de personenauto vrij ernstig aan de achterzijde werd beschadigd. De bestuurder van de truck werd aan het hoofd gewond.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto moest plotseling remmen voor enige geiten die op de weg liepen. De bestuurder van de vrachtwagen, die achter de personenauto reed, merkte dit te laat op, met het gevolg, dat hij tegen de achterzijde van de personenauto aanreed.

Op de Hoofdverkeersweg om het Schottegat, ter hoogte van Buena Vista, vond een verkeersongeval plaats, waarbij een personenauto omsloeg. Door dit geval werd een steunpaal van het electrische lichtnet uit de grond gerukt.

Oorzaak: Oververmoeidheid van den bestuurder.

In de Bredestraat, ter hoogte van de Naniesteeg vond een verkeersongeval plaats, met een bakkersvrachtwagen, waarbij een vrouwspersoon licht werd gewond.

Oorzaak: De bestuurder van de vrachtwagen wilde naar rechts van de Naniesteeg de Bredestraat in rijden. Op dat moment naderde van uit de tegenover gestelde richting een bus die over het midden van de weg reed. De bestuurder van de vrachtwagen, die hierdoor genoodzaakt was een scherpe bocht te maken, reed daarna het rechtertrottoir op, met het gevolg dat de vrouwspersoon werd aangereden.

Op de weg naar Julianadorp vond een aanrijding plaats tussen twee vrachtauto's, waarbij een vrachtauto werd beschadigd.

Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Op de Salinja ter hoogte van de Limonadefabriek liep het linkerachtervleugel van een vrachtwagen af en botste tegen de uit de tegenovergestelde richting komende pick-up, waardoor de pick-up aan de voorzijde ernstig werd beschadigd.

Naar de oorzaak van dit ongeval wordt een onderzoek ingesteld.

In de Bredestraat (O.B.) vond een aanrijding plaats tussen twee personenauto's, waardoor een der auto's aan de linkervoorzijde werd beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van een der personenauto's die uit de Naniesteeg de Bredestraat in wilde rijden, in de richting van het Brionplein, verleende de tenaanzien van hem rechts naderende personenauto geen voorrang.

Een aanrijding vond plaats op de weg naar St. Maria tussen twee personenauto's, waarbij een der auto's direct na de aanrijding is weg gereden.

Van de ter plaatse gebleven auto waren tengevolge van de aanrijding de beide linkerspatschermen ingedeukt.

Oorzaak: De bestuurder van een der personenauto's, die vanuit een zijweg de weg naar St. Maria op wilde rijden, kwam daardoor op het linkerweggedeelte te rijden, juist op het moment dat uit de tegenovergestelde richting een andere personenauto naderde, met het gevolg dat deze auto aan de linkerzijde werd aangereden.

Op de Rodeweg, ter hoogte van de begraafplaats vond een verkeersongeval plaats, waarbij een jongetje door een huurauto werd aangereden. Het jongetje had tengevolge van dit ongeval geen lichamelijk letsel bekomen, doch het was met de schrik vrij gekomen.

Oorzaak: Het jongetje stak zonder op te letten de rijweg over.

Op de Salinja, ter hoogte van lichtpaal No. 14 vond een verkeersongeval plaats, waarbij een personenauto omsloeg. De auto werd ernstig beschadigd. Vier inzittenden werden licht verwond.

Oorzaak. De auto reed vermoedelijk met te grote snelheid door de bocht, waardoor de bestuurder de controle over het stuur verloor.

DE SURINAAMSE MISSIE UITGEBREID.

De heer Frederik Lim-a-Po, voorzitter van de Statendelegatie, die zich naar de Koningin begeeft, verklaarde op een vergadering: „Wij wensen niet het voorbeeld van Nederlands Indië te volgen, maar wij houden ons volkomen aan de koninklijke belofte van 1942. Wij wensen autonomie en wij gaan naar Den Haag om aan de Regering de vervulling te vragen van de Koninklijke belofte."

De vorige week is de delegatie van drie op vijf leden gebracht.

VOOR DE EVACUATIE.

Een officiële Britse verklaring zegt, dat een overeenkomst bereikt is te Soerakarta door een gealliëerd officier en een Indonesisch vertegenwoordiger om 1000 geïnterneerden per week te evacueren. Deze evacuatie wordt uitgevoerd door middel van vliegtuigen uit. De andere evacuatie per trein en per schip gaat gewoon voort (Aneta).

COMMUNIQUÉ VAN VRIJDAG.

Het Indische communiqué van Vrijdag meldt:

„Een Brits officier en twee Britse soldaten werden gewond toen hun auto, waarin nog twee soldaten en twee tolken zaten door extremisten in een hinderlaag werd gelokt. De gehele groep, behalve twee gewonde soldaten, wist te ontsnappen. Sterke patrouilles zijn uitgezonden om hulp te bieden. Twee Nederlandse soldaten zijn gewond bij schermutselingen met extremisten. Een groep van 200 goed gewapende extremisten is door de Britse artillerie bij Semarang onder vuur genomen" (Aneta).

KOLONEL GIEBEL AANVAARDT HET BEVEL.

Generaal Majoor G. K. Bourne, bevelhebber van de 5e Britse Indische divisie te Soerabaia heeft het Oost-Java commando overhandigd aan den Nederlandsen bevelhebber Kolonel C. Giebel.